ZPRAVODAJ

květen
2022

obce
Černá v Pošumaví

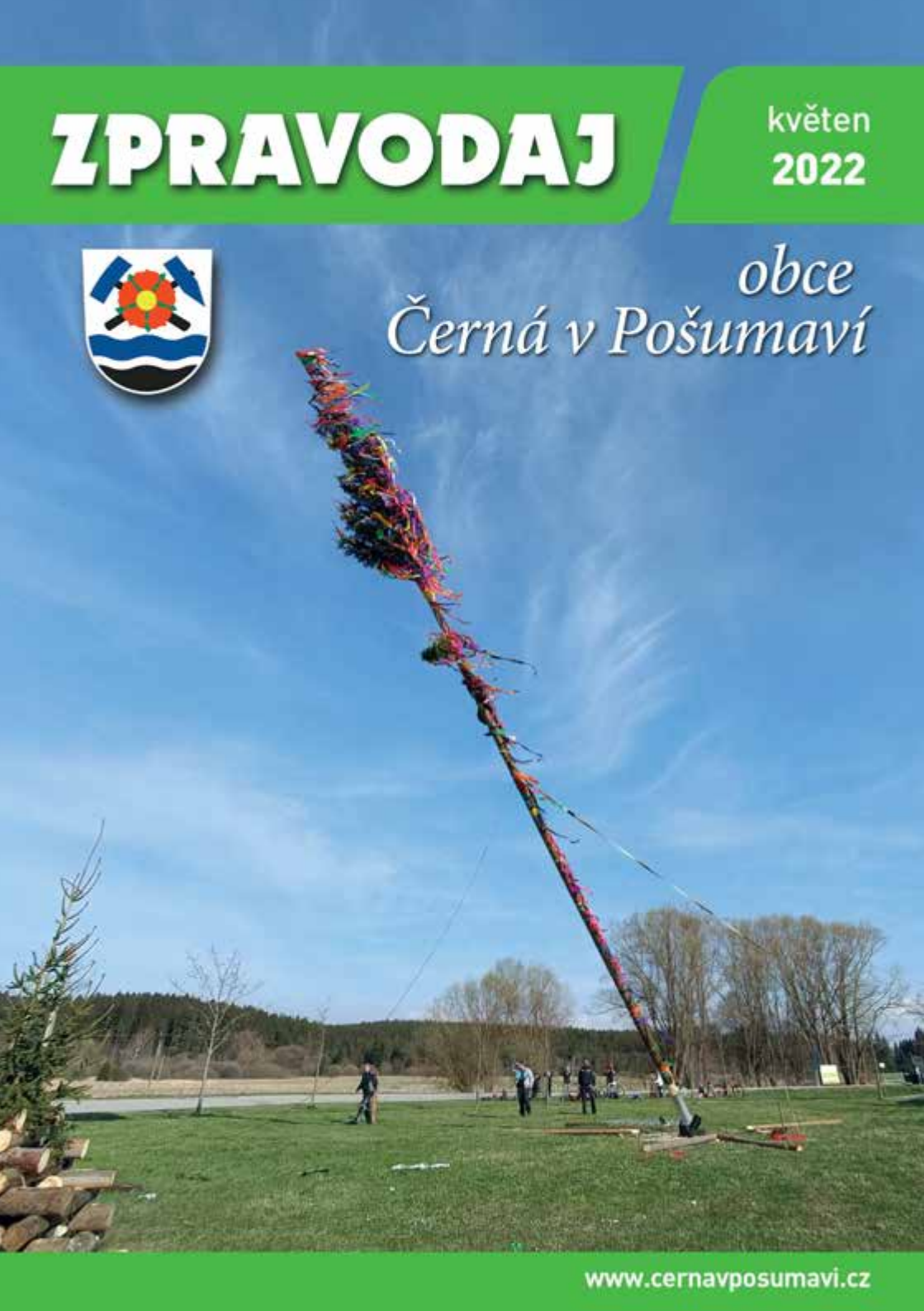

www.cernavposumavi.cz

Z OBSAHU

Zprávy ze školy
strana 2
Vítání občánků
strana 3
Z naší školičky
strana 4–5
Společenská rubrika
strana 5
Zápis do MŠ v Černé v Pošumaví
strana 6
Baletky z Frymballetu v celostátní soutěži uspěly
strana 7
Obecní vyhláška o nočním klidu a regulaci hlučných činností
strana 8
Kde bývala Skelná?
strana 11

Zprávy ze školy

V dubnu se konal individuální zápis předškoláků do 1. ročníku. Postupně nás navštívilo 7 dětí, které za snahu a pěkný výkon dostaly malé dárečky.

V dubnu jsme začali jezdit na plavecký výcvik do Volar.

V současné době pracujeme v jednotlivých třídách na výtvarné soutěži „Hmyz“. Tuto soutěž pořádají VLS Horní Planá.

Děkujeme paní Janě Rulíškové za sponzorský dar.

Vítání občánků

Dne 23. 4. byly na obecním úřadě slavnostně přivítány tyto děti:

Heidi Havlíková, Kryštof Trančík, Tadeáš Trobl, Filip Čertický a Laura Lavičková.

Kryštof Trančík

Filip Čertický

Tadeáš Trobl

Laura Lavičková

Heidi Havlíková

Zprávičky z naší školičky

V dubnu jsme se ve školce marně těšili na lepší počasí, přesto jsme si měsíc užili. V úvodu měsíce nás a naše kamarády ze ZŠ po delší době navštívilo divadlo ZVONEČEK s krásnou pohádkou „Perníková chaloupka".

Další týden jsme se již pečlivě začali připravovat na Velikonoce – zdobili jsme nejen vajíčka, ale i třídy, zahradu, školku a díky panu Karlu Rajtolárovi, který nám vyrobil krásného čápa, i prostor u vchodu do budovy. Moc mu za čapí překvapení děkujeme.

Celý týden jsme navíc chodili do školky v barevném oblečení podle názvů jednotlivých dní – modré pondělí, žluté úterý, škaredá (černá, šedá) středa, zelený čtvrtek. Doufáme, že všem udělalo radost i naše velikonoční překvapení, které si děti mohly po pondělním koledování při odpolední procházce s rodiči najít na naší školní zahradě.

Následující týden jsme uspořádali další projektový den, tentokrát na téma **„Malý zpracovatel odpadů"** od neziskové organizace Malá technika, z.ú., který byl hrazen z projektu Šablony III. Děti se zajímavou formou se spoustou netradičních názorných pomůcek seznámily s významem, způsobem a možnostmi ochrany životního prostředí.

Další událostí bylo zapůjčení mikroskopů v rámci našeho projektu a spolupráci s EduSTEM ATCZ220. Celý týden jsme mohli zkoumat různé „miniatury" ve zvětšené velikosti.

V tomto měsíci jsme také po delší době mohli na obecním úřadě přivítat naše nové občánky, pro které jsme si připravili na uvítanou pěkné básničky.

Kolektiv MŠ

Exkurze dětí z mateřské školy do Pstruhařství Hůrka

Vrcholným zážitkem pak byla v dubnu exkurze do Pstruhařství Hůrka, kde se nás ujal pan Bc. Richard Turek, ukázal nám různá zákoutí svého rybího království a zasvětil nás do jeho chodu. Naše zážitky a poznatky pak byly umocněny právě pod mikroskopy, kde bylo úžasné pozorovat např. živé jikry, plankton, řasy, rybí šupiny apod. pocházející právě z této rybí farmy.

Panu Turkovi patří naše velké poděkování za jeho vzácný čas. S poděkováním nesmíme zapomenout také na pana J. Homolku, který nás z Hůrky odvozil hasičským autem.

Blahopřejeme

V květnu svá výročí oslaví

paní Kamila Růžičková
a pánové
Stanislav Študlar,
František Petr,
Jan Morong,
Vladimír Štěpka,
Vlastimil Pekárek
a Karel Diviš.

Jubilantům přejeme vše nejlepší, hodně štěstí, zdraví a pohody v osobním životě.

Za SPOZ Věra Daňová

Očím odešli, v srdcích zůstali...

V měsíci dubnu nás navždy opustila ***paní Helena Strnadová.***

Poděkování hasičům

Děkujeme
sboru dobrovolných hasičů
při Černé v Pošumaví
a obci Černé v Pošumaví
za uspořádání Májových oslav
a tradiční občerstvení.

ZÁPIS DĚTÍ

do MŠ v Černé v Pošumaví

na školní rok 2022/2023

Mateřská škola v Černé v Pošumavi oznamuje,
že zápis do mateřské školy na školní rok 2022/2023 se uskuteční

10. května 2022

v čase 9:00 – 15:00 hodin.

K zápisu se dostavte se svým dítětem, rodným listem a vyplněnými tiskopisy, které si můžete stáhnout na našem webu, nebo vyzvednout přímo v mateřské škole.

K zápisu je potřeba se dostavit i v případě, že chcete své dítě do mateřské školy umístit až později – v průběhu školního roku.

V případě, že Vám termín zápisu nevyhovuje, lze si domluvit náhradní termín na tel.: 720 358 795.

H. Kliková

Účast baletek na celostátní soutěži

Letošní 17. ročník celostátní soutěže v baletu Pardubická Arabeska si nenechaly ujít ani baletky z naší oblasti. Baletky tančí pod souborem Frymballet při ZŠ Frymburk. Vytančily si krásná 2., 5., 6., 7. a 8. místa v různých kategoriích. I Černá v Pošumaví měla na soutěži své zástupce, a to Anežku Brunerovou a Evu Brunerovou.

SVOZ BIOODPADU

5. 5., 19. 5. a 2. 6. 2022

OBEC ČERNÁ V POŠUMAVÍ

Obecně závazná vyhláška
Obce Černá v Pošumaví
č. 7/2009,

o ochraně nočního klidu a regulaci hlučných činností

Zastupitelstvo obce Černá v Pošumaví se na svém zasedání dne 29.9.2009 usneslo vydat na základě § 10 písm. a) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1
Účel vyhlášky a vymezení činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.

1. Účelem této vyhlášky je ochrana před hlukem v době nočního klidu a zamezení hluku, který nepřekročí hygienické limity stanovené zvláštními předpisy, ale který by mohl narušit veřejný pořádek v obci nebo by mohl být v rozporu s dobrými mravy nebo by mohl nad míru přiměřenou poměrům obtěžovat občany či návštěvníky obce.

2. Činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci, je:
   a) rušení nočního klidu,
   b) používání hlučných strojů a zařízení v nevhodnou denní dobu.

Čl. 2
Omezení činností

1. V době nočního klidu, tj. od 22.00 hod. do 06.00 hodin, je každý (fyzické i právnické osoby) povinen zachovat klid a omezit hlučné projevy. Zejména se zakazuje používat hlučné stroje nebo zkoušet opravované či upravované stroje mimo budovy dostatečně chránící okolí před hlukem.

2. Ve dnech pracovního volna je možné provádět činnost a práce s použitím hlučných strojů a zařízení pouze v sobotu od 8:00 do 18:00 hodin, v neděli od 8:00 do 12:00 hodin, v neděli od 12:00 hodin je tato činnost zakázána. Jdou-li po sobě neděle a státní svátek, je v neděli tato činnost povolena jako v sobotu, ve svátek je zakázána.

3. Pro potřeby této vyhlášky se hlučnými stroji a zařízeními rozumí např. sekačky na trávu, cirkulárky, motorové pily, křovinořezy, elektrocentrály, vrtačky, sbíjecí kladiva, míchačky, řezačky, rozbrušovačky, drtiče větví apod.

Už je to dvanáct let

V září roku 2010 jsem poznal jednu z dřívějších obyvatelek Dolní Vltavice, pamětnici a dnes spisovatelku paní Eriku Zemanovou. Organizovala tehdy ve Vltavici školní setkání po padesáti letech se svými vrstevnicemi a poskytla mi pár fotografií a po roce pak i rozhovor pro kroniku.

Současně zde vznikla myšlenka napsat o životě v Dolní Vltavici knížku, v čemž jsem jí od samého začátku podporoval. Napsala tedy postupně koncept s mnoha fotografiemi a svěřila mi jeho úpravu. Knížka vyšla v roce 2014, měla velký úspěch a v doslovu paní Zemanová mimo jiné napsala: „Závěrem děkuji kronikáři obce Černá v Pošumaví Ing. Františku Záhorovi, který byl iniciátorem toho, abych tyto vzpomínky sepsala a podle mého napsaného konceptu a dodaných fotografií, provedl gramatickou, stylistickou a grafickou úpravu textové a obrázkové části celé knížky".

Já si stále velice vážím toho, že jsem trochu dopomohl ke vzniku této publikace a velice často v ní listuji. Myslím však, že všichni naši čtenáři Zpravodaje asi neměli možnost si tuto poutavou knížku přečíst a tak uvádím jeden výňatek o začátcích návratu rodiny do Dolní Vltavice na jaře roku 1951.

Náš příjezd do obce Dolní Vltavice

Příroda byla nádherná, ale protože to bylo brzy z jara, počasí bylo velice chladné. Přijížděli jsme k prvním domům, v nich už bydleli lidé. Náš povoz dojel na kraj náměstíčka, odtud byla vidět celá obec obdélníkového tvaru i s kostelem. Domy byly jednoposchoďové s průjezdem do dvora k zadním hospodářským budovám. Uprostřed obce stál kostel a jedna velká jednopatrová budova. Povoz zastavil před tímto prvním domem nad kostelem (bývala německá škola), přes cestu byla spuštěná závora a u ní stála vojenská stráž. Od tohoto místa se smělo do obce vstoupit jen s povolením. Rodiče museli předložit osobní doklady i s přidělením našeho nového domu. Stráž nám ukázala cestu k našemu novému domovu, který byl až na druhém konci osady, směrem na Pláničku a podél řeky k Frymburku. Projeli jsme prázdnou vylidněnou osadou až k dřevěnému mostu, který spojoval břehy Dolní Vltavice s Kyselovem. Nebýt této stráže, nepotkali bychom po celé trase ani človíčka. Kdybychom nevěděli, že celá obec byla vystěhována, vypadalo by to, že zde všichni vymřeli jako po nějakém moru. V bývalém městysu už nefungovalo nic, po celé trase byly domy prázdné, i když byly v některých oknech záclonky. Rovněž obchody byly uzavřeny. Jen jeden krámek naproti vojenskému útvaru byl otevřen, sloužil také pro vojsko k osobní potřebě. Na domech zůstaly zbytky německých nápisů, které nebyly zatřené barvou. Pod kostelem na levé straně, uprostřed řady prázdných

domů, byla hospůdka v které bylo okno otevřené a z ní vykukovala postava ženy. V obci už bydlelo 15 rodin po různých domech, většinou na okraji osady, aby byly co nejdál od vojenského útvaru. Proto to vypadalo, že je celá osada bez lidí. U mostu jsme odbočili do leva a pokračovali dál.

Podél cesty, na levé straně,byly domy jednopatrové, rázu hospodářských stavení, po pravé straně až na konec osady, byly čtyři samostatné maličké přízemní domky. Řada domků byla zakončena jednopatrovým domem, v němž byla nově umístěna pošta. Zajeli jsme až na konec osady, kde na levé straně, na maličkém domku, bylo čp. 38. To byl nám přidělený dům. Vedlejší poslední dům byl jednopatrový a také prázdný. Ptala jsem se otce, proč nám přidělili zrovna tento nejmenší domek, když zde bylo prázdných a nádherných jednopatrových domů spousta. Otec mi vysvětlil, že jenom tento jediný patří lesní správě, bylo mu to řečeno při příjmu u lesní správy.

Po celá léta jsme platili poplatky obecnímu úřadu v Dolní Vltavici. Koně se nevešli do stáje, neboť byla maličká, počítalo se jen pro jednu kravku s telátkem. Otec se svolením obecního úřadu ustájil koně ve vedlejším domě. V domě byl velký nepořádek po bývalých lesních brigádnících, kteří zde po odsunu Němců krátkou dobu bydleli, okna byla vymlácená větrem.

Než jsme se mohli nastěhovat do domku, přijal naši rodinu pod svou střechu zaměstnanec lesní správy, bydlištěm Radslav, který měl pět dětí. V obci byla většina prázdných domů vybrakovaných a hlavně všude zůstal nepořádek po zlatokopech, takže se tam nedalo přebývat.

Po úklidu a opravě oken jsme se konečně po čtrnácti dnech nastěhovali do našeho nového domova.

frza

Kousek historie jsem si vyřešil

Probírá-li se člověk různými historickými materiály a daty, narazí velice často na mnoho zajímavostí, které s danou tématikou různým způsobem souvisí.

Protože se jedná o historické údaje, tak v naprosté většině je musí brát jako fakt, který si již nijak nemůže ověřit. Ovšem je-li souvislost takového rázu, že alespoň malé procento popisované události si může člověk sám prohlédnout a vidět kousek místa, kde se vše odehrálo, pak je přece jen trochu spokojený. Alespoň já to tak vidím a cítím a zdá se mi přitom, že malým zlomkem vstupuji do historie. Ale nyní již k onomu příběhu.

Dne 6. listopadu 1886 byl v Dolní Vltavici slavnostně vysvěcen nový ocelový most přes řeku Vltavu. Stalo se to na den sv. Linharta, patrona dolnovltavického kostela (podrobnosti uvádí Johan Studener /stránky www. kohoutikriz.org/. Byla to tehdy velká událost, které se zúčastnilo nebývalé množství lidu a vysvěcení byl přítomen mimo jiné i kníže Adolf a kněžna Ida ze Schwarzenberku.

Mě ovšem zaujalo především to, že stavební práce začaly jen pouhý rok před

uvedením do provozu a hlavně, že tehdy byly na stavbu přiváženy saněmi obrovské žulové kvádry z lomu ve Skalném.

Tady jsem si najednou uvědomil, že o mostě toho víme poměrně dost, ale o Skalné nebo Skalném, téměř nic a to se musí napravit. Zjistil jsem, že Skalná, německy Pinketschlag, je zaniklá osada, původně patřící pod Mýto a postupně pod Hořice na Šumavě.

Uvádí se rok založení 1268, ale dále již nejsou nikde žádné záznamy. Teprve až v roce 1921 se zde uvádí 36 obyvatel ve čtyřech domech, v padesátých létech zde údajně stály ještě tři domy, ale od sedmdesátých let, kdy došlo k úplné likvidaci, jsou již patrné pouze částečné rozvaliny.

Vydal jsem se proto nedávno osobně najít zaniklou osadu Skalná, není to až tak obtížné, z Mokré směrem na Květušín jsem až k odbočce, která k osadě směřuje, dojel autem, pak již pěšky po červené turistické značce jsem došel na návrší s potřebným označením.

Pod ukazatelem je srázovitý terén, kde jsem našel části zřejmě bývalého stavení, odkud se rozkládala osada až na prostranství, kam jsem došel o něco později. V prostoru ohraničeném elektrickým ohradníkem, kde je pastevní areál pro dobytek, stojí kamenný kříž, kde měl nehodu, případně utrpěl úraz, jistý Josef Wallner 23. října 1938 ve věku 22 let. Tento kříž je jediným poznávacím znamením bývalé osady Skalná. Musím zde poznamenat, že o několik desítek metrů dále je nádherný pohled na vzdálené vrcholky včetně Kletě.

Část historie jsem si tedy „omakal", nejdůležitější z původního článku, tedy lom, ze kterého se ony žulové kvádry vozily, jsem při této procházce nenašel. Mé další hledání

přerušil poměrně vydatný déšť, a tak jsem se spolehl jen na to, že příslušný kamelom se v blízkosti skutečně nachází, je však samozřejmě opuštěný a zatopený vodou, jakési lesní jezírko, jak jsem zjistil z jedné fotografie na stránkách internetu. Zde byla k vidění i historická fotografie z doby provozu kamenolomu ve Skalné.

Kousek z historické spojitosti jsem si tedy pro sebe , i když částečně, vyřešil.

PS.: Článek jsem poslal i do redakce ČD, vyšel 9. 7. 2010 a zanedlouho potom jsem dostal i malý dopis: *„Vážený pane Záhora,četli jsme článek v novinách o osadě Skalná, vypravili jsme se tam a našli jeden kříž, ukazatel a i zatopený lom, bylo to nádherné. Od ukazatele jdete rovně na Mýto, kousek vpravo je posed a cesta vlevo do Mýta a pak se dáte lesní cestou vpravo. Ve vzdálenosti asi 50 až 100 m uvidíte napravo vrcholky stromů a už cítíte, že je tam lom, my ho celý obešli, máme super fotky a děkujeme za tip na skvělý výlet"*.

Takže to pomohlo nejen mně, ale i jiným a to potěší.

frza

Knížecí cesta
APARTHOTEL & WELLNESS LIPNO

BRIGÁDA /HLAVNÍ PRACOVNÍ POMĚR

Hledáme prima kolegyně a kolegy do kolektivu našeho aparthotelu Knížecí cesta v Horní Plané – Bližší Lhotě.
Pracovní pozice, které nyní obsazujeme, jsou:

pokojská údržbář/technik wellness pracovník/masér snídaňová kuchařka/servírka příprava a obsluha občerstvení výpomoc na recepci a v půjčovně sportovního vybavení

Datum nástupu a typ pracovního úvazku záleží na vzájemné dohodě (DPP, HPP).

Celoroční i sezónní přivýdělek pro všechny bezva lidi bez ohledu na věk a předchozí zkušenosti.

Zdarma možnost krátkodobého ubytování (přespávání mezi směnami...) v zaměstnaneckém pokoji přímo v našem hotelovém resortu.

Příspěvky na dopravu a plánování směn na základě Vašich časových možností jsou u nás samozřejmostí.

Více informací na telefonním čísle **+420 703 492 593**
nebo na e-mailu **office@knizecicesta.cz**

Vaše příspěvky můžete posílat elektronickou poštou na adresu zpravodajcerna@email.cz, nebo je předat v písemné podobě na Obecním úřadě v Černé v Pošumaví.
Uzávěrka dalšího čísla zpravodaje bude 25. května 2022.

Vydává Obec Černá v Pošumaví, IČO: 00 245 828, evidenční číslo MK ČR E 13487, neprodejné, Česká republika, Jihočeský kraj, okres Český Krumlov
Sazba a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ s.r.o., Černá v Pošumaví, www.tiskarna-cerny.eu